

Til:

- Helse- og omsorgsdepartementet

Oslo, 16. mars 2017

Ref.: 62/17/AS/ph

Forskrift om kommunalt pasient- og brukerregister (KPR)

Psykologforeningen ser positivt på at det opprettes ett Kommunal pasient- og brukerregister (KPR) Ett register som utgjør en nødvendig komplettering av Norsk Pasientregister (NPR).

Regjeringen setter seg høye mål for dette arbeidet: «Departementet vil fornye, forenkle og forbedre helse- og omsorgstjenesten med utgangspunkt i pasientenes og brukernes behov. For å få til dette er det nødvendig med et godt kunnskapsgrunnlag. Et godt kunnskapsgrunnlag er en forutsetning for å kunne planlegge, forvalte, evaluere, korrigere og utvikle en god og bærekraftig helse- og omsorgstjeneste. KPR skal gi oss et slikt kunnskapsgrunnlag.» Dermed blir det helt avgjørende at data som inngår i registeret er utfyllende og representerer hele bredden av kommunens sørge for ansvar.

Registrering av psykologers virksomhet.

Registrering av psykologers undersøkelse og behandling samt forebyggende arbeid innen kommunens sørge for ansvar blir ikke registrert hverken gjennom KUHR data eller gjennom registreringer i IPLOS. Og i denne sammenheng er KOSTRA irrelevant. Psykologene er en voksende profesjon i kommunale helse- og omsorgstjenester og etter all sannsynlighet en lovfestet profesjon fra 1. januar 2020. En profesjon med selvstendig undersøkelses- og behandlingsansvar på psykisk helsefeltet.

Psykologforeningen registrerer at psykologers virksomhet og de utfordringer det ligger i å inkludere deres utredning og behandling, ikke er nevnt i høringsnotatet. Det faktum at myndighetene så langt ikke har utviklet noe nasjonalt system for registrering av psykologtjenester gjør at dette er en utfordring det må gripes fatt i raskt. Det sies på side 21: «For eksempel vil lettere psykiske plager og sykdommer i de aller fleste tilfeller bli behandlet hos fastlege og ikke i spesialisthelsetjenesten, slik at KUHR-data i mye større grad vil gjenspeile den reelle forekomsten og behandlingen av slike tilstander enn data fra NPR.» At de fleste mennesker med lettere psykiske lidelser behandles hos fastlegene er en sannhet med betydelige modifikasjoner.

For å få et relevant bilde av aktiviteter som i dag bidrar til å dekke tjenester som ligger innen kommunens sørge for ansvar på psykisk helsefeltet, er det også nødvendig å arbeide med å tilrettelegge for og å inkludere data fra kommunalt ansatte psykologer som arbeider med lavterskeltilbud (de fleste i tjenester rettet mot barn og unge), «Raskere tilbake» og «Rask psykisk helsehjelp» samt privatpraktiserende psykologer. uten avtale. (jfr. forslaget § 1-2)

Et KPR som ikke tar hensyn til den tjenesteutvikling som skjer vil bli uriktig og bidra til informasjon som umuliggjør gode svar på de omfattende mål som regjeringen har lagt til grunn for utviklingen av registeret. Et kommunestyre vil kunne fatte beslutninger på feil grunnlag. I denne sammenheng vil

Psykologforeningen hevde at et fagråd som nevnt i § 1-3, tredje ledd, også må sikres representasjon fra psykisk helse- og rusfeltet. Regjeringens satsing på psykisk helse- og rusfeltet har vist flere ganger at til tross for god vilje har det vist seg vanskelig å løfte frem disse tjenestene i den grad det har vært ønsket fra regjeringen. Psykologforeningen foreslår derfor det etter første punktum føyes til «Minst en representant for psykisk helse og en representant for rusfeltet må være representert i rådet.»

Tilbakemeldinger fra brukerne.

§ 2-1 punkt f) pasient- og brukerrapporterte opplysninger. Psykologforeningen støtter at dette punktet er tatt med i registreringsgrunnlaget. Samtidig må det sies at det er svært viktig at myndighetene setter av ressurser til å utvikle gode tilbakemeldingssystemer tilpasset de enkelte tjenester og at det arbeides med å implementere systemene. Både for den enkelte behandler og for kommunestyret vil det være svært viktig å få riktige tilbakemeldinger fra pasienter og brukere.

Til slutt vil Psykologforeningen understreke viktigheten av at registreringen – for alle grupper – i størst mulig grad blir ivaretatt i de systemer hvor arbeidet daglig skal dokumenteres. For psykologenes del forutsetter det at det utvikles rapporteringssystemer og at det sikres at kommunene har nødvendige journalsystemer på plass for psykologenes arbeid.

Med vennlig hilsen
Norsk psykologforening

Tor Levin Hofgaard
President